Educar per a la bellesa en temps de soroll

written by Aitor Galar | 1 de December de 2025

El que més m'ha emocionat sempre com a professor de primària ha sigut veure com, gràcies al **club de valentes i valents violència zero**, canvien les relacions d'una classe. En deixar de normalitzar les conductes violentes, en enfrontar-les i promoure amistats verdaderes, es crea un clima de solidaritat que molts alumnes i alumnes traslladen després a altres espais, com el parc o el pati.

Quan veia al meu alumnat jugant o xarrant amb alegria i entusiasme al pati, en tornar a l'aula aprofitava per a remarcar-los quant m'havia agradat veure'ls passant-ho tan bé amb eixes amistats verdaderes. Ells i elles em contaven que **no sols gaudien així a l'escola**, sinó que eixa manera de relacionar-se també transformava els plans que feien a la vesprada.

Precisament per això, a vegades, **els qui més gaudien d'eixes relacions igualitàries patien atacs** d'algun xiquet –de la seua classe o d'unes altres– que, en veure'ls felices, en un ambient atractiu i amb tan bon rotllo, s'acostava a intentar desbaratar-ho: els llevava l'abric, els insultava… A ells i elles els donava tranquil·litat veure que sempre hi havia algú valenta en el grup que eixia en el seu defensa, però els feia molta ràbia que els atacaren quan estaven simplement xarrant o jugant sense

ficar-se amb ningú.

Cada vegada que em comptaven una situació així en tornar del pati, aprofitava per a **dotar d'atractiu la conducta valenta** dels qui s'havien enfrontat de manera pacífica a l'agressor. I utilitzava una metàfora per a tractar d'ajudar-los a entendre el que ocorria. Els deia que hi ha persones que, quan passen per un carrer cuidat pels veïns, amb parets de colors i balcons plens de flors, el primer que pensen és a destruir eixa bellesa: arranquen les flors i ho embruten tot. **Això mateix fan algunes persones amb les relacions boniques i atractives**. Tots i totes escoltaven en silenci, conscients que això era exactament el que passava: hi ha els qui no suporten que uns altres tinguen relacions boniques i igualitàries i, en comptes de tractar de millorar les seues, intenten destruir les dels altres. Els contava que això no ocorre només entre xiquets i xiquetes; han de saber que també ocorre entre persones adultes.

De fet, el mateix mecanisme que ells i elles veien al pati es repetix a gran escala a les escoles que aconseguixen les transformacions més boniques i profundes. Paradoxalment, estes escoles es convertixen en objectiu dels qui no suporten eixe avanç. Com més bonica i profunda és la transformació d'una escola, més l'ataquen. Perquè els qui ataquen no troben satisfacció en què els xiquets i xiquetes aprenguen més i es tracten bé.

Els xiquets i xiquetes de la meua classe, igual que professorat i familiars valents d'estes escoles, tenien molt clar què fer davant eixos atacs: **davant la maldat, valentia; i davant el soroll, defensa de la bondat i la bellesa**. Les persones que tenen esta actitud milloren molt la seua vida i el seu atractiu.

> ***«El que és bell és bo, i qui és bo prompte arribarà a ser bell»*** *(paraules atribuïdes a Safo de Lesbos)*

Imatge generada amb IA en ChatGPT